

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 297.

Solgte Sæsson.

72de Møde.

Freidagen den 4de Januar Kl. 7 Aften.

N. Sage (fortsat). Jeg hører med For-
nøielse, det erede Medlem fra Afsens, (Fallefen),
som med ikke ringe Held dyrker Rhetoriken
heri Salen; men jeg troer, at vi ellers ved de
Taler, han leverer, have mere Nytte af hans
Exempel i rhetorisk Henseende end det lille
Puf, den lille Meinbelse, han gav os om, at vi
ikke skulle lade os lede af den Maade, hvor
paa Ministeren bruger rhetoriske Billeder; det
forekommer mig ikke, at dette rhetoriske Arbeide
fra hans Side var saa helbigit som de, han
ellers leverer.

Sjærnning. Siden vi igjen ere komne
ind paa dette Sagens Hovedpunkt, troer jeg,
at det Sikreste er, at vi holde fast ved, hvad
det egentlig er, vi nu have at bestille. Man
er kommen bort fra den ganske simple Be-
trægtning, at efterat Religionsfriheden er ind-
ført her i Landet, staae Kirkeierne selv om
det er Sogneene, der ere Kirkeiere, ikke læn-
gere i det nødvendige Belvillighedsforhold til
Kirken, hvori de stode, saalænge de nødven-
digheds vare Medlemmer af den Confession, for
hvilke Kirken var tilstede, vare Medlemmer af
Statskirken; nu er altsaa det rette Dreblik til
klart at opstille de Forpligtelser, der paaligge
de saakaldte Kirkeiere, der i Virkeligheden ikke
ere andet end Entrepreneurer, for Kirkenes
Bedligeholdelse; det er den virkelige Tilstand

Under hvilketforhold, Paastub, i hvilken Form
Bedkommende end er kommen i Besiddelse af
de Midler, som af Staten have været henlagte
til Kirkenes Bedligeholdelse, nemlig den saa-
kaldte Kirketiende, eller andre Midler, saa er
dog beständig baabe ved den almindelige Lov-
givning og ved særlige Bestemmelser den For-
pligtelse bleven vedhængende, at holde Kirken
i brugbar Stand for Menigheden. Hvor der
altsaa her er Tale om Udsmykning og deslige
af Kirkerne, saa er det ikke en kirkelig Sag,
men en Bygningsag, og hvor der er Spørgs-
maal om Syn, saa menes der ikke et kirkeligt
Syn, men et Syn, som foregaaer paa Statens
Begne; for at paaføe, at den Forpligtelse, som
ogsaa er indgaaet med Hensyn til Folketirken,
at Kirkebygningerne skulle være saaledes, at
Folketirken deri kan fuldbørde sin Religions-
dyrkelse, paa tilbørlig Maade overholdes; den
Bestemmelse, som i Henshold dertil blev at op-
tage i Loven, vilde saa ikke blive Andet end en
Begrænsning af, hvad der kan og skal for-
langes af Entrepreneurerne for Kirkenes Bed-
ligeholdelse, og jo skarpe og bestemte det
kan udtrykkes, des bedre bliver denne Lov. Naar
man har talt om det Vigtige i, at Kirkesynet
faaer sin Oprindelse fra Skoleraadet, antager
jeg, at det kun er tænkt som noget Midlertidigt,
hvad jo ogsaa ligger i Sagens Natur, thi der
foreligger en Lov, hvis Vedtagelse vil have til-
følge, at Amtsraadet for Kjøbstad og Land
kommer til at udføre dette Hverv; sandsynligvis
vil det blive henlagt under denne Autoritet
(Cultusministeren). Sa, naturligtvis. Der
er ganske vist rentelte Kirker, som kunne siges
at eie sig selv, men derfor staae de ikke med